

Početna stranica > Obiteljskopravni predmeti i nasljeđivanje > Razvod braka i zakonska rastava
Razvod braka i zakonska rastava

Njemačka

1 Koji su uvjeti za dobivanje razvoda?

U skladu s člankom 1564. prvom rečenicom Građanskog zakonika (Bürgerliches Gesetzbuch, BGB) brak se može razvrgnuti samo sudskom odlukom o razvodu braka koja se temelji na zahtjevu jednog ili obaju bračnih drugova.

Brak se može razvrgnuti ako su bračni odnosi trajno narušeni (članak 1565. stavak 1. prva rečenica Građanskog zakonika). To ovisi o trenutačnom stanju braka i prognozi za budućnost. Kad je riječ o trajno narušenim bračnim odnosima, zakonodavac je utvrdio pretpostavke navedene u nastavku.

Smatra se da su bračni odnosi trajno narušeni ako stranke više ne žive zajedno i ako se ne očekuje da će ponovno započeti bračni suživot (članak 1565. stavak 1. druga rečenica Građanskog zakonika).

U skladu s člankom 1566. Građanskog zakonika sud će neosporivo prepostaviti da su bračni odnosi trajno narušeni ako bračni drugovi određeno vrijeme žive odvojeno i:

ako su oba bračna druga podnijela zahtjev za razvod braka te već žive odvojeno godinu dana ili

ako jedan bračni drug podnese zahtjev za razvod braka, a drugi je s time suglasan, te bračni drugovi već žive odvojeno godinu dana ili

ako jedan bračni drug podnese zahtjev za razvod braka, a drugi s time nije suglasan, ali bračni drugovi već žive odvojeno tri godine.

Ako bračni drugovi žive odvojeno kraće od jedne godine, brak se može razvrgnuti razvodom samo u rijetkim iznimnim slučajevima, na primjer, ako bi nastavak braka za podnositelja zahtjeva bio nerazuman zbog razloga povezanih s osobnošću drugog bračnog druga (npr. u slučajevima tjelesnog zlostavljanja za koje je odgovoran drugi bračni drug) (članak 1565. stavak 2. Građanskog zakonika).

2 Ovi su razlozi razvoda?

Trajno narušeni bračni odnosi jedina su osnova za razvod koja je priznata u njemačkom zakonodavstvu. Razvod se ne može temeljiti na krivnji samo jednog bračnog druga.

3 Koje su pravne posljedice razvoda s obzirom na:

3.1 osobne odnose između supružnika (npr. prezime)

Razvedeni bračni drug zadržava prezime stečeno brakom koje su odredili bračni drugovi. Bračni drugovi mogu, podnošenjem izjave registru rođenih, umrlih i vjenčanih, ponovno uzeti rođeno prezime ili prezime kojim su se koristili prije prihvaćanja prezimena stečenog brakom, ili mogu dodati svoje rođeno prezime ili prezime kojim su se koristili prije prihvaćanja prezimena stečenog brakom ispred ili iza prezimena stečenog brakom (članak 1355. stavak 5. Građanskog zakonika).

3.2 podjelu imovine supružnika

3.2.1 Dodjela stambenog prostora i kućanskih predmeta

Kad je riječ o zajedničkom stambenom prostoru i podjeli kućanskih predmeta nakon razvoda, u skladu s člancima 1568.a i 1568.b Građanskog zakonika primjenjuje se sljedeće: bračni drug koji više ovisi o upotrebi stambenog prostora ili kućanskih predmeta može od drugog bračnog druga zatražiti da mu prepusti stambeni prostor i kućanske predmete. U tom se kontekstu moraju uzeti u obzir osobne okolnosti obaju bračnih drugova i najbolji interesi njihove djece.

Kad je riječ o unajmljenom smještaju, bračni drug kojem je dopušten ostanak u stambenom prostoru preuzima ugovor o najmu, bez obzira na to jesu li prethodno oba bračna druga bili najmoprimci ili samo jedan od njih.

Kad je riječ o vlasništvu nad stambenim prostorom, primjenjuje se sljedeće:

Ako je samo jedan od bračnih drugova vlasnik stambenog prostora, drugi ima pravo upotrebe prostora samo u iznimnim slučajevima, posebno ako je to nužno kako bi se izbjegle nepotrebne poteškoće, vidjeti članak 1568.a stavak 2. Građanskog zakonika.

Ako je stambeni prostor u zajedničkom vlasništvu bračnih drugova, primjenjuje se načelo navedeno u prvom odlomku.

U oba slučaja i bračni drug kojem je stan dodijeljen i bračni drug kojem više nije dopuštena upotreba njegove imovine imaju pravo sklopiti ugovor o najmu s drugim bračnim drugom i dogovoriti najamnu u iznosu uobičajenom za to područje.

Kad je riječ o kućanskim predmetima, potrebno je razlikovati predmete koji su u zajedničkom vlasništvu bračnih drugova i one koji pripadaju samo jednom od njih:

Kad je riječ o kućanskim predmetima koji su u zajedničkom vlasništvu bračnih drugova, primjenjuju se načela iz prvog odlomka povezanog s ovim pitanjem.

Bračni drug koji mora prepustiti kućanske predmete drugom bračnom drugu može za to zahtijevati primjerenu naknadu.

Drugi bračni drug nema pravo na kućanske predmete koji pripadaju samo jednom bračnom drugu.

3.2.2 Izjednačavanje bračne stečevine

Ako se na bračne drugove primjenjuje zakonski režim bračne stečevine i oni ne postignu dogovor o izjednačavanju imovine u slučaju razvoda, bračna stečevina može se izjednačiti na zahtjev jednog bračnog druga u zasebnom sudskom postupku (članci 1372. i dalje Građanskog zakonika). To se odvija kako slijedi:

Polazna je točka za izračun vrijednost imovine svakog bračnog druga pri sklapanju braka (početna imovina, članak 1374. Građanskog zakonika) i pri prestanku režima bračne stečevine (konačna imovina, članak 1375. Građanskog zakonika). Imovina koju je bračni drug naslijedio tijekom braka ili koja mu je poklonjena dodaje se početnoj imovini tog bračnog druga. Referentni datum relevantan za izračun konačne imovine datum je na koji je zahtjev za razvod braka dostavljen drugom bračnom drugu. Bračna stečevina iznos je za koji vrijednost konačne imovine bračnog druga premašuje vrijednost njegove početne imovine (članak 1373.). Osoba čija je vrijednost bračne stečevine niža ima pravo na polovinu razlike između vrijednosti njezine stečevine i stečevine druge osobe (zahtjev za izjednačavanje) (članak 1378. stavak 1.). Zahtjev za izjednačavanje bračne stečevine uključuje plaćanje novčanog iznosa. Osoba koja ima pravo na izjednačavanje u pravilu ne može zahtijevati da joj se prenese konkretna imovina koja pripada osobi koja podliježe obvezi izjednačavanja. Međutim, u iznimnim slučajevima obiteljski sud (Familiengericht) može prenijeti i pojedinačnu imovinu (članak 1383.). Međutim, to je moguće samo u sljedećim slučajevima:

ako je to razumno za osobu koja podliježe obvezi izjednačavanja i

ako se time osobi koja ima pravo na izjednačavanje omogućuje izbjegavanje velike nejednakosti, koje bi se inače ostvarilo izjednačavanjem bračne stečevine u novcu.

Vrijednost te prenesene imovine prebija se sa zahtjevom za izjednačavanje.

Umjesto zakonskog režima bračne stečevine bračni drugovi mogu, u skladu s njemačkim pravom, odabrat i režim stečevine koji uključuje podjelu imovine u obliku javnobilježničke isprave (članak 1414.), zajednicu imovine (članci od 1415. do 1518.) ili neobvezni režim zajednice stečene imovine (članak 1519.).

3.2.3 Mirovinska prava bračnih drugova

Mirovinska prava koja su bračni drugovi stekli za vrijeme braka (npr. prava na naknade iz zakonskog mirovinskog sustava, službeničkog mirovinskog sustava, strukovnog mirovinskog sustava ili privatnog sustava starosnih i invalidskih mirovina) u svakom se slučaju dijele ravnomjerno u slučaju razvoda braka izjednačavanjem mirovinskih prava. Time se osigurava da ova bračna druga jednako dijele prava koja su stekli tijekom braka te da svaki bračni drug ostvaruje neovisna mirovinska prava.

3.3 maloljetnu djecu supružnika

3.3.1 Roditeljska odgovornost

Ako roditelji imaju zajedničku roditeljsku odgovornost, nastavljaju je ostvarivati i nakon razvoda. Osim u slučajevima kad se dijete nalazi u opasnosti, sud neće razmatrati pitanje ostvarivanja roditeljske odgovornosti niti će o njemu odlučivati, osim ako je jedan od roditelja obiteljskom sudu podnio zahtjev za prijenos prava na ostvarivanje roditeljske odgovornosti ili dijela roditeljske odgovornosti samo tom roditelju. Takav se zahtjev mora odobriti ako je drugi roditelj s njime suglasan i ako se dijete u dobi od najmanje 14 godina ne protivi tom zahtjevu ili ako je prekid zajedničkog ostvarivanja roditeljske odgovornosti i prijenos na podnositelja zahtjeva u najboljem interesu djeteta (članak 1671. stavak 1. Građanskog zakonika). U njemačkom se pravu u pravilu pretpostavlja da je u najboljem interesu djeteta da održava kontakt s ova roditelja i stoga se djetetu dodjeljuje pravo na kontakt s ova roditelja te je propisano da ova roditelja imaju pravo i dužnost održavati kontakt s djetetom (članak 1684. stavak 1.). To se primjenjuje neovisno o dodjeli roditeljske odgovornosti.

3.3.2 Pravo na uzdržavanje

Roditelji su dužni uzdržavati svoju djecu (članak 1601. Građanskog zakonika). Djeca imaju pravo na uzdržavanje ako se ne mogu sama uzdržavati (članak 1602.). Dužnost roditelja da uzdržavaju dijete ovisi o njihovoj sposobnosti plaćanja (članak 1603.). Međutim, obveza roditelja da uzdržavaju svoju djecu tumači se u širem smislu, odnosno, kad je riječ o sposobnosti plaćanja, uzima se u obzir dohodak koji se može ostvariti, a ne samo dostupni dohodak (članak 1603. stavak 2.). Roditelji moraju plaćati uzdržavanje za djecu razmjerno svojoj mogućnosti zarade i svojim financijskim prilikama. Međutim, roditelj koji brine o djetetu u pravilu ispunjuje svoju obvezu uzdržavanja brigom o djetetu i odgojem djeteta (članak 1606. stavak 3.). Stoga je nakon razvoda roditelja u pravilu samo roditelj u čijem kućanstvu dijete ne živi obvezan plaćati novčanu naknadu za uzdržavanje.

Uzdržavanjem djeteta obuhvaćene su sve životne potrebe djeteta, uključujući troškove odgovarajućeg obrazovanja (članak 1610.).

3.4 obvezu plaćanja naknade za uzdržavanje drugom supružniku?

Bračni drugovi moraju sami zarađivati za život nakon razvoda (članak 1569. Građanskog zakonika). Od njih se stoga zahtjeva da pronađu odgovarajuće plaćeno zaposlenje (članak 1574. stavak 1.). Kad je to potrebno kako bi se pronašlo odgovarajuće plaćeno zaposlenje, moraju sudjelovati u obrazovanju, dalnjem osposobljavanju ili prekvalificiranju ako postoji vjerojatnost da će uspješno završiti to obrazovanje (članak 1574. stavak 3. Građanskog zakonika).

Međutim, razvedeni bračni drugovi imaju pravo na uzdržavanje u sljedećim okolnostima:

ako se od njih ne može očekivati, i u mjeri u kojoj se od njih ne može očekivati, da će pronaći plaćeno zaposlenje jer brinu o djetetu u odnosu na koje ostvaruju zajedničku roditeljsku odgovornost (članak 1570. Građanskog zakonika) ili zbog bolesti ili druge nemoći ili slabosti u pogledu tjelesne ili mentalne sposobnosti (članak 1572.)

ako se od njih više ne može očekivati, i u mjeri u kojoj se od njih više ne može očekivati, da će pronaći plaćeno zaposlenje zbog njihove dobi u određenom trenutku, posebno u trenutku razvoda ili na kraju razdoblja tijekom kojeg su brinuli o djetetu bračnih drugova ili ga odgajali (članak 1571.)

ako sudjeluju, i u mjeri u kojoj sudjeluju, u obrazovanju, dalnjem osposobljavanju ili prekvalificiranju kako bi nadoknadiili nedostatke u svojem obrazovanju ili one nastale zbog braka; oni moraju započeti s obrazovanjem, dalnjim osposobljavanjem ili prekvalificiranjem što je prije moguće kako bi mogli pronaći odgovarajuće plaćeno zaposlenje i dugoročno si osigurati sredstva za život te mora postojati vjerojatnost da će to obrazovanje uspješno završiti (članak 1575. Građanskog zakonika)

ako ne mogu, i u mjeri u kojoj ne mogu, pronaći odgovarajuće plaćeno zaposlenje nakon razvoda (članak 1573. stavak 1.)

ako se od njih ne može očekivati, i u mjeri u kojoj se od njih ne može očekivati, da će pronaći plaćeno zaposlenje zbog drugih ozbiljnih razloga, zbog čega bi bilo izrazito nerazumno odbiti uzdržavanje, uzimajući u obzir interese obaju bračnih drugova (članak 1576.)

u mjeri u kojoj je dohodak od odgovarajućeg plaćenog zaposlenja nedovoljan za pokrivanje svih troškova uzdržavanja (članak 1573. stavak 2.).

Iznos uzdržavanja utvrđuje se ovisno o životnim uvjetima u braku te obuhvaća i troškove odgovarajućeg osiguranja u slučaju bolesti i potrebe za skrbi te, u određenim okolnostima, starosti i smanjene sposobnosti zarađivanja (članak 1578.). Ako bračni drug koji mora plaćati uzdržavanje ne može, zbog zarade i financijskih okolnosti i s obzirom na svoje druge obveze, uzdržavati stranku koja ima pravo na uzdržavanje bez ugrožavanja vlastitog odgovarajućeg uzdržavanja, mora plaćati uzdržavanje u mjeri u kojoj je to razumno, uzimajući u obzir potrebe i sposobnost zarađivanja te financijske okolnosti razvedenih bračnih drugova (članak 1581. prva rečenica).

Iznos naknade za uzdržavanje može se smanjiti i/ili se plaćanje uzdržavanja može vremenski ograničiti ako bi nastavak plaćanja uzdržavanja bez ograničenja bio nepravedan (članak 1578.b). Mogućnost smanjenja/ograničenja u skladu s člankom 1578.b Građanskog zakonika proširuje se posebno na članke od 1570. do 1573., pri čemu, u skladu s člankom 1570., načelo jednakosti nužno za produljenje uzdržavanja za skrb o djeci nakon djetetova trećeg rođendana, zbog razloga povezanih s djetetom ili roditeljima, čini posebnu odredbu u pogledu vremenskog ograničenja.

Interesi djeteta bračnih drugova povjerenog bračnom drugu koji ima pravo na uzdržavanje za skrb o djetetu i njegov odgoj moraju se uzeti u obzir pri ocjeni iz članka 1578.b Građanskog zakonika. Osim toga, potrebno je uzeti u obzir koliko su nedostaci nastali zbog braka utjecali na mogućnost bračnog druga da se sam uzdržava. O nedostacima se govori ako je dohodak bračnog druga koji ima pravo na uzdržavanje niži nego što bi bio da brak nikada nije sklopljen. U skladu s člankom 1578.b stavkom 1. trećom rečenicom Građanskog zakonika, takvi nedostaci mogu proizići iz skrbi o djeci i vođenja kućanstva te plaćenog zaposlenja. Kad se ocjenjuju nedostaci proizišli iz braka, cjelevita procjena mora obuhvaćati sve okolnosti pojedinog slučaja, uključujući trajanje braka.

4 Što pravni pojam „zakonska rastava“ znači u praksi?

Bračni drugovi mogu živjeti odvojeno, ako tako žele, bez posebnih formalnosti. Članci od 1361. do 1361.b Građanskog zakonika sadržavaju odredbe povezane s trajanjem razdoblja tijekom kojeg bračni drugovi žive odvojeno (vidjeti pitanje br. 6).

5 Koji su uvjeti za zakonsku rastavu?

Bračni drugovi moraju živjeti odvojeno. Smatra se da bračni drugovi žive odvojeno ako nemaju zajedničko kućanstvo i ako ga jedan od njih očito ne namjerava zasnovati s obzirom na to da odbija bračni suživot (članak 1567. stavak 1. Građanskog zakonika).

6 Koje su pravne posljedice zakonske rastave?

Ako bračni drugovi žive odvojeno ili jedan od njih namjerava živjeti odvojeno, jedan bračni drug može tražiti da mu drugi bračni drug prepusti stambeni prostor u kojem su živjeli u braku, ili dio tog prostora, na isključivo korištenje (dodjela stambenog prostora), ako je to nužno za sprječavanje nerazumnih poteškoća (članak 1361.b Građanskog zakonika). Ako je jedan bračni drug fizički zlostavljao drugog bračnog druga ili mu prijetio, ozljeđenom ili ugroženom bračnom drugu obično se dodjeljuje cijeli stambeni prostor. Dodjela stambenog prostora ne služi kao priprema za razvod ili njegovo olakšavanje.

Uporaba kućanskih predmeta može se urediti i za razdoblje tijekom kojeg bračni drugovi žive odvojeno (članak 1361.a). Jedan bračni drug može od drugoga tražiti da mu preda kućanske predmete koji mu pripadaju. Međutim, to se ne primjenjuje ako su osobi od koje se zahtijeva prepuštanje predmeta ti predmeti potrebeni kako bi održavala svoje novo odvojeno kućanstvo i to je pravično u određenim okolnostima (npr. prijenos perilice rublja bračnom drugu s kojim žive djeca).

Osim toga, dok bračni drugovi žive odvojeno, jedan bračni drug može od drugoga zahtijevati odgovarajuće uzdržavanje s obzirom na životni standard i zaradu bračnih drugova te njihovu situaciju u pogledu imovine, u skladu s člankom 1361. Građanskog zakonika. Plaćanje uzdržavanja dok bračni drugovi žive odvojeno proizlazi iz bračne solidarnosti, a svrha mu je osigurati da rastava ne prouzroči poteškoće bračnim drugovima. Osim toga, to omogućuje bračnim drugovima da nastave bračni život, bez obzira na ekonomski ograničenja. Prema tome, bračni su drugovi i dalje odgovorni jedno za drugo u razmjerno velikoj mjeri, što znači da postoje samo ograničeni zahtjevi u pogledu ekonomskih samostalnosti i obvezu zarađivanja za život. Bračni drug koji živi odvojeno ima pravo na uzdržavanje ako nije u mogućnosti ispuniti svoje potrebe iz svojeg dohotka i imovine.

7 Što izraz „poništenje braka“ znači u praksi?

Ne postoji „proglašenje ništavosti“. Brak se može poništiti sudskom odlukom na temelju zahtjeva (članci 1313. i dalje Građanskog zakonika). Postupci za poništaj braka u praksi su rijetki.

8 Koji su uvjeti za poništenje braka?

Razlozi za poništaj braka jesu kršenje zakona ili povučena suglasnost za sklapanje braka. Njihov iscrpan popis naveden je u članku 1314. Građanskog zakonika.

9 Koje su pravne posljedice poništenja braka?

Posljedice poništaja braka jednake su onima u slučaju razvoda (članak 1318. Građanskog zakonika). Vidjeti napomene navedene u pitanju br. 3.

10 Postoje li načini alternativnog izvansudskog rješavanja pitanja povezanih s razvodom bez obraćanja sudu?

U slučaju razvoda, roditelji imaju pravo na savjet ureda za dobrobit mladih (Jugendamt) u okviru službi za djecu i mlade. Tim se savjetima pomaže roditeljima koji su rastavljeni ili razvedeni da stvore uvjete za ostvarivanje svoje roditeljske odgovornosti na način usmjeren na najbolje interese djeteta ili mlade osobe. Roditeljima se pomaže da izrade plan ostvarivanja roditeljske odgovornosti koji se temelji na međusobnom dogovoru, uz odgovarajuće sudjelovanje dotičnog djeteta ili mlade osobe. Baza podataka svih centara za savjetovanje dostupna je na <https://www.dajeb.de/>. Isto je tako moguće rješiti sukobe i postići sporazumno rješenje s pomoću mirenja. Više informacija o obiteljskom mirenju dostupno je na <https://www.bafm-mediation.de/>.

11 Gdje trebam podnijeti zahtjev (molbu) za razvod/zakonsku rastavu/poništenje braka? Koje formalnosti treba poštovati i koje dokumente moram priložiti zahtjevu?

U njemačkom pravu postoje samo razvrgnuće braka (razvod), poništaj braka ili utvrđivanje postojanja odnosno nepostojanja braka između bračnih drugova (članak 121. Zakon o postupcima u obiteljskim stvarima i pitanjima nadležnosti u izvanparničnim postupcima (Gesetz über das Verfahren in Familiensachen und in den Angelegenheiten der freiwilligen Gerichtsbarkeit, FamFG)).

Zahtjevi u bračnim stvarima u načelu se moraju podnijeti lokalnom sudu (Amtsgericht) / obiteljskom sudu (Familiengericht) (članci 111. i 121. Zakona o postupcima u obiteljskim stvarima i pitanjima nadležnosti u izvanparničnim postupcima, članak 23.b Zakona o sudstvu (Gerichtsverfassungsgesetz)). Mjesna nadležnost temelji se na članku 122. Zakona o postupcima u obiteljskim stvarima i pitanjima nadležnosti u izvanparničnim postupcima. Obvezno je zastupanje po odvjetniku.

12 Mogu li dobiti pravnu pomoć za pokrivanje troškova postupka?

Osoba čije su osobne i finansijske okolnosti takve da si ne može priuštiti trošak vođenja postupka ili koja si može priuštiti plaćanje samo dijela troškova ili samo plaćanje u obrocima, može podnijeti zahtjev za pravnu pomoć u postupku pred obiteljskim sudom. Odobrenje je uvjetovano planiranim pravnim postupkom ili obranom za koju postoji dovoljna vjerojatnost da će uspjeti i koja se ne čini zlonamernom. Time se osigurava pristup sudske osobama koje su u finansijski nepovoljnijem položaju. Ovisno o dostupnom dohotku, pravnom pomoći pokriva se doprinos stranke sudskeim troškovima, u potpunosti ili djelomično. Troškovi pravnog zastupanja pokrivaju se ako sud dodijeli odvjetnika. Dodatne informacije mogu se pronaći u brošuri o pravnoj pomoći i savjetodavnim uslugama pod nazivom Beratungshilfe und Prozesskostenhilfe na internetskim stranicama Saveznog ministarstva pravosuđa i zaštite potrošača na <https://www.bmjv.de/>.

13 Je li moguće uložiti žalbu na odluku povezanu s razvodom/zakonskom rastavom/poništenjem braka?

U skladu s člankom 58. i dalje Zakona o postupcima u obiteljskim stvarima i pitanjima nadležnosti u izvanparničnim postupcima, protiv odluke o razvodu ili poništaju braka može se podnijeti žalba. O žalbi odlučuje viši regionalni sud (Oberlandesgericht).

14 Što treba učiniti kako bi se u ovoj državi članici priznala odluka o razvodu/zakonskoj rastavi/poništenju braka koju je izdao sud u drugoj državi članici?

Takva se odluka (osim ako je izdana u Danskoj) automatski priznaje u Njemačkoj u skladu s Uredbom Vijeća (EZ) br. 2201/2003 od 27. studenoga 2003. (Uredba Bruxelles II.a), odnosno bez zasebnog postupka priznavanja. Uredbom Bruxelles II.a općenito je propisano da postupci za razvod, poništaj ili ništavost braka moraju biti pokrenuti nakon 1. ožujka 2001. (vidjeti članak 64. Uredbe Bruxelles II.a za iznimke od tog pravila). Na starije postupke primarno se primjenjuje Uredba Bruxelles II koja je prethodila Uredbi Bruxelles II.a. Za odluke iz Danske i dalje je u pravilu potreban zaseban postupak priznavanja.

15 Kojem se sudu moram obratiti kako bih se usprotivilo priznavanju odluke o razvodu/zakonskoj rastavi/poništenju braka koju je izdao sud u drugoj državi članici? Koji se postupak primjenjuje u takvim slučajevima?

Ako se primjenjuje Uredba Vijeća (EZ) br. 2201/2003 od 27. studenoga 2003., za odlučivanje o zahtjevu za nepriznavanje takve odluke u načelu je nadležan lokalni sud (obiteljski sud) u mjestu višeg regionalnog suda u okrugu u kojem:

suprotna stranka ili dijete na koje se odnosi odluka imaju uobičajeno boravište ili

ako se ne primjenjuje takva nadležnost, postoji očiti interes za utvrđivanje ili potreba za skrbi

ili Obiteljski sud Pankow/Weißensee.

Iznimka postoji u Donjoj Saksoniji, u kojoj je nadležnost za sve okruge viših regionalnih sudova centralizirana na lokalnom sudsatu okruga Celle.

Primjenjuju se postupovni zahtjevi Zakona o postupcima u obiteljskim stvarima i pitanjima nadležnosti u izvanparničnim postupcima.

16 Koje zakonodavstvo u vezi s razvodom sud primjenjuje u postupcima između supružnika koji ne žive u ovoj državi članici ili su različitih nacionalnosti?

U Njemačkoj i 16 drugih država članica Europske unije pravo koje se primjenjuje na postupke povezane s razvodom braka u slučajevima sukoba zakona uređeno je odredbama Uredbe Rim III (Uredba Vijeća (EU) br. 1259/2010 od 20. prosinca 2010. o provedbi pojačane suradnje u području prava primjenjivog na razvod braka i zakonsku rastavu). Pravo određeno na temelju Uredbe Rim III primjenjuje se bez obzira na to je li riječ o pravu države članice sudionice.

This webpage is part of an EU quality network

Posljednji put ažurirano: 29/12/2023

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku odgovarajuća kontaktna točka EJN-a. Prijevode je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska pravosudna mreža i Europska komisija ne preuzimaju nikakvu odgovornost u pogledu informacija ili podataka sadržanih ili navedenih u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.